

POLICISTI O VARNOSTI NA POSAMEZNIH OBMOČJIH

Obnašajmo se bolj samozaščitno

Predvolilne »plakate vojne« in huda predvolilna vročica nasploh sta kar nekako zameglili kriminaliteto, ki se pojavlja v posameznih krajih. Še zlasti zaskrbljuje je čedalje večje število vlomov v stanovanjske, pa tudi v razne javne objekte in avtomobile, kjer so storilci največkrat mladi. Za razliko od zadnjih nekaj let, je spet več kaznivih dejanj na podeželju, zato smo zaprosili za razgovor nekaj policistov, ki ta področja (pa tudi mesta) pokrivajo.

»Težja kazniva dejanja niso ravno v porastu, opažamo pa čedalje več vlomov v razne stanovanjske in druge objekte,« nam je povedal **Štefan Bočkor**, ki pokriva varnostni okoliš KS Dobrova in KS Polhov Gradec. »Pred dnevi smo odkrili osumljenca, ki je vlamjal na območju policijskega oddelka Horjul in bližnje okolice. Pravzaprav je na tem območju vlamljalo več oseb, ki pa so vse po vrsti prišle od drugod. Ničeh ni bil domačin. Med

Andrej Verčič **Štefan Bočkor**

»Opažamo tatvine vseh vrst, kradejo se kolesa, in po hišah, vendar pa posebno velikih tatvin le ni veliko. V porastu je predvsem mladoletniški kriminal. Krajonom bi priporočal, naj hiše, posebno tiste na bolj samotnih krajih, zavarujejo z alarmnimi napravami. Kar zadeva kršenja javnega reda in miru, gre le za posamezne primere, konkretnih žarišč pa ni,« pravi o varnostnem okolišu KS Brezovica, Vnanje in Notranje Gorice njegov vodja **Andrej Verčič**.

Čedalje več preglavic na tem območju povzročajo promet, še zlasti na cesti, ki pelje od Brezovice proti Podpeči. Na odseku, kjer je osnovna šola Brezovica, je omejitev hitrosti na 40 kilometrov na uro, vendar se tega noben voznik ne drži, ker je cesta ravna, meni Andrej Verčič kljub naši redni radarski kontroli. Nasploh je na območju Vnanjih Goric veliko prometnih nesreč.

KS Milan Česnik v samem mestu je bolj tranzitnega značaja, z veliko inštituti in zavodi in malo stalnimi prebivalci, zato je takšen teren operativno težje pokrivati. Vodja varnostnega okoliša KS Milan Česnik **Bojan Vrandečič** nam je povedal o tem:

»Vlomi v avtomobile v strogem centru Viča so v primerjavi z ostalo Ljubljano nekje v povprečju. Pojavlja pa se več tatvin koles, posebno pred Kinom Vič in ob vsej Tržaški cesti. Kolesa nepridrivi razmontirajo in poberejo, kar rabijo, drugo pa odvržejo v kontejnerje ali kam drugam. Največkrat so storilci mladoletniki in mlajši polnoletniki. Tovrstna kazniva dejanja kot so vlomi v stanovanja in hiše, so storilci često iz drugih ljubljanskih občin. Pojavljajo se tudi tatvine zasebne lastnine po raznih podjetjih, zato pripravljamo zaposlenim, naj nosijo denar in druge dragocene predmete s seboj, ali pa jih spravijo v zavarovan prostor. Nasploh bi svetovali krajonom, naj se obnašajo bolj samozaščitno in pogosteje navezujejo stike z delavci policije. Zdaj je tako, da če hoče policist priti do informacij, mora največkrat sam med ljudi. Slovenci bolj zaupamo sami sebi kot drugim, dokler kdo ni sam oškodovan. Ponavadi se šele tedaj zganemo.«

BRANKO VRHOVEC

S PROSLAVE OB ZAKLJUČKU TEDNA UPOKOJENCEV

Starost ni vselej betežna

»Ni starost zmerom tista, ki napravi človeka betežnega, važna je volja,« je ob letošnjem zaključku Tedna upokojencev, ki je to pot potekalo v prostorih OŠ Vič, spodbudil člane naših društev upokojencev župan **Bogdan Brađač**.

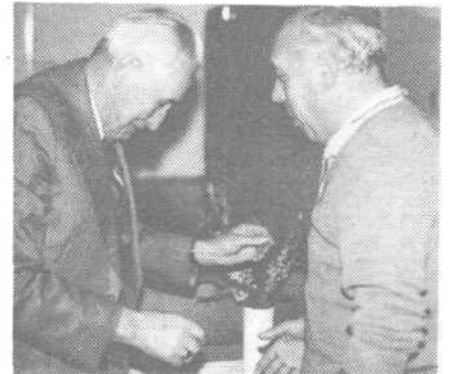
Ze enajsto srečanje društev upokojencev po vrsti še zdaleč ni bilo betežno. Vsaj ne v pogledu programske raznolikosti, ki so jo spet zastavili s pravnino mero kulture in humorja, kjer seveda ni šlo tudi brez mladih.

Dolgoletni predsednik občinske ZDU **Alojz Zorčič** je v svojem nagovoru ponovno opozoril, da v zaostrenih gospodarskih razmerah, v kakršnih se nahajamo, vsako leto težje pripravljamo tovrstna srečanja. Tokrat je bil sponzor srečanja občinska skupščina.

O organiziranosti upokojencev nasploh je spregovoril tajnik republiške ZDU **Franci Sotlar**, ki je ugotovil, da je že kar po pravilu na podeželju več upokojencev včlanjenih v društvih kot v mestu, da pa to ne velja za občino Vič. Poglavlje zase so vsekakor slovenski upokojenci na slovenskem Koroškem, kjer jih je (organiziranih) le še kakih dvesto, pa še ti so posejani kar po štirih občinah. Tako ne morejo spraviti skupaj niti svojega pevskega zbora. »Vsakdo se izgovarja?« »Nimam cajta,« je slikovito potožil Korošec **Janko Apovnik**, ki je viški ZDU podaril tudi lastno leseno skulpturo (delegacijo iz Pliberka je sicer vodila Heli Močnik).

Kulturni del srečanja so tokrat oblikovali moški sekstet upokojencev, ženski pevski zbor Ivan Cankar iz Ljubljane, dramski igralec Drago Razboršek in učenci OŠ Vič.

Na zaključnem srečanju, ki ga je uglajeno povezovala **Angelca Žiberna**, so podelili tudi

Alojz Zorčič je izročil Borutu Knezu priznanja za uspešne uvrstitve na ekipnem šahovskem prvenstvu občine in mesta.

kolajne letošnjim najboljšim upokojencem-športnikom.

Rezultati:
balinanje: 1. Krim-Rudnik, 2. Dobrova II, 3. DU Vič, 4. Dobrova I, 5. Podpeč-Preserje, 6. DU Vič ženske;
streljanje: 1. Škofljica, 2. Krim-Rudnik, 3. DU Vič;

šah: 1. Krim-Rudnik, 2. DU Vič.

Ekipa ZDU so nastopile tudi na letošnjem regijskem tekmovanju v Šiški. Med balinarji sta nastopila združena moška ekipa in ženska ekipa DU Vič, med strelici združena moška ekipa, med šahisti (na turnirju ŠK Iskra Kolodvorska) pa prav tako združena občinska ekipa. Ta je zasedla odlično 3. mesto.

B. VRHOVEC

Sporočilo komandirja policije Jožeta Zorka

Glede na bližnje praznike je že iz preteklih let znano, da se uporablja več pirotehničnih sredstev, pri katerih pa lahko nastanejo tudi težje posledice. Poznani so primeri, ko je otroku petarda eksplodirala v roki in mu pri tem otrgala prst ali ko je petarda ali drugo pirotehnično sredstvo zanelo požar. Zaznati je, da starši sami nabavljajo nevarna pirotehnična sredstva ter jih dajejo otrokom v uporabo brez njihovega nadzora. V določenih soseskah stanujejo tudi starejši ljudje, katerim pa verjetno ni všeč uporaba petard v sosesčini. **Zato bi apelirali na vse, da se uporaba le-teh zmanjša na minimum**, saj si lahko s svojim neodgovornim ravnanjem povzročimo nevarnosti in drugim preprečimo veselo praznovanje. Ker bo precej občanov med Božičem in Novim letom zapustilo svoja stanovanja, zaradi počitnic in obiskov, bi opozorili na samozaščitno obnašanje s seznanjanjem sosedov, zapiranjem plina in ostalih dejanj, saj nas lahko ob prihodu presenetijo določena nevarnost.

Kljub navedenemu sem prepričan, da bomo praznike veselo preživel, zato vsem občanom želim v naslednjem letu čimbolj varno in **uspešno leto ter mnogo osebne sreče.**

drugim smo obravnavali tudi skupino mladoletnikov, ki je storila več kaznivih dejanj in zoper njih je že bila podana kazenska ovadba. Miru nimajo niti vikendi (na območju Dobrove in Polhovega Gradca), saj se na veliko vlamlja tudi v te.«

Kar zadeva kršitve javnega reda in miru, so te izrazitejšje le ob vikendih, ko so razne prireditve, pravi **Štefan Bočkor**.

»Pozval bi vse krajanе, naj tesneje sodelujejo z nami in se obnašajo bolj samozaščitno. Mislim, da so krajanje še premalo kooperativni in preveč zaupajo raznim neznancem.«

Na območju varnostnega okoliša Brezovica, Vnanje in Notranje Gorice beležijo manj vlomov, zato pa ne manjka raznih drugih oblik kriminala.

AKCIJA TEHNIČNIH PREGLEDOV LEPO USPELA

Odzvalo se je 332 vozil

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ljubljana Vič-Rudnik in ZŠAM Dolomiti sta 14. novembra organizirala akcijo brezplačnih preventivno tehničnih pregledov motornih vozil. V akcijo se je vključila tudi Zavarovalnica Triglav d. d., ki je s popusti nagradila vse udeležence akcije, še posebej tiste, katerih vozila so bila tehnično popolnoma brezhibna.

Akcija je bila izvedena na šestih avtomobilskih servisih na Škofljici, Iški vasi, Brezovici, Kozarjah, Horjulu in Polhovem Gradcu. Ker je bila akcija medijsko podprta (oglašanje v radiu in časopisih), je bil temu primerno velik tudi odziv, saj je bilo na vseh servisih temeljito pregledanih 332 vozil.

Prednost takšne akcije je predvsem v tem, da so vozniki prisotni pri pregledu vozila in ob tem seznanjeni z vsemi pomanjkljivostmi, ki so pri pregledu vozila ugotovljene.

Kasnejša analiza je pokazala, da so glavne pomanjkljivosti na vozilih sledeče: **slabe zavore, poškodbe na krmilnem mehanizmu, napake na svetlobnih telesih ter izpušnih sistemih.**

Ker je akcija lepo uspešla, se je svet odločil, da bo v bodoče takšno akcijo izvedel vsaj dvakrat letno.

Svet in ZŠAM Dolomiti se vsem sodelujočim, še posebej pa lastnikom avtomobilskih servisov, iskreno zahvaljuje.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Miklavževanje ostaja obred

Obisk sv. Miklavža je poleg božičnih jaslic in velikonočne procesije za mnoge ljudi na podeželju eden najlepših krščanskih običajev. Dostojanstveni stavec z dolgo belo brado in visoko mitro na glavi, s posebreno ukvirano škofovsko palico v roki in obdan z belimi angelci, okrog katerih poskakujejo »rogački« s cingljajočimi zvonci in gromovskiimi peklenskimimi vzkliki, to je podoba sv. Miklavža, ki se je že kdove kdaj zakoreninila v slovenski vasi in ki ji tudi leta policijskega preganjanja niso mogla do živega.

Toda če so že otroci na sam Miklavžev večer trepetali pred hrupnimi rogatci, pa so se naslednje jutro toliko bolj razveselili daril, s katerimi jih je obdaril Miklavž, pa čeprav vselej niso bile izpolnjene vse želje, ki so jih napisali na listek. V peharjih na mizi se je vselej nepogrešljivo znašel pečeni testeninati »rogaček«, pa suhi orehi, krljhi, jabolka, sladkarije in kako praktično darilce, pač odvisno od tega, kako premožna je bila družina. Marsik-

je je v zadnjih desetletjih Miklavžu močno konkuriral Dedek Mraz, vendar pa ga popolnoma ni nikjer izkoreninil. Že pred kakimi petdesetimi leti je narodopisec Miklavž Kuret zapisal:

»Zakladnica narodnega izročila, ki jo je s tolikšno ljubeznijo odkrila romantika, se prazni. Lepi narodni običaji iz leta v leto vse bolj izginjajo, kakor bi se stari časi res umikali novemu... Običaji tudi, kot je sv. Miklavž, prinašajo posvečenje in poezijo v našo vsakdanjost. Pri njih je včasih sodeloval spomin na pogansko davnino, vselej sta pomagala vzgled in pobuda cerkve, nikoli pa naši predniki pri tem niso zatajili narodne samobitnosti. Iz nje so ta domača obredja, običaje, oblikovali, ona jim je dajala svojški, naš pečat. Vanje so položili tisto, kar lahko imenujemo narodovo dušo. Ta duša v njih živi, zato so običaji naš najboljši zaklad.«

BRANKO VRHOVEC

Jubilejno srečanje starejših občanov v Trnovem

V organizaciji Društva upokojencev Trnovo, tamkajšnjega RK in ZB »Dušan Kraigher« je v osnovni šoli Trnovo predzadnjo soboto v novembrom potekalo že deseto jubilejno srečanje starejših občanov.

Spriču bližajočih se volitev seveda tudi to srečanje ni moglo povsem mimo tega osrednjega političnega dogodka.

»To niso nobene volitve, ampak Andersenove pravljice,« je živahno predvolilno dogajanje sočno označil predsednik ZB »Dušan Kraigher« Trnovo **Franc Svetič** in odkrito pozval prisotne, naj glasujejo za Združeno listo.

Nad neuresničenimi ali le na pol uresničeni obljubami po zadnjih volitvah je bil razočaran tudi predsednik občinske Zveze društev upokojencev **Alojz Zorčič**:

»Pri prejšnjih volitvah so nam obljubljali rožice, zrastle pa je le plevel. Vsakomur je le do tega, da pride do stolčka, potem pa na vse skupaj pozabi. Seveda pa je na vas, da volite po lastni presoji.«

Večji del svojega govora je predsednik občinske ZDU namenil problematiki, s katero se v vsakdanjem življenju soočajo upokojenci. Dejal je, da se bodo morali tudi oni prostovoljno zdravstveno zavarovati, naj jim je všeč ali ne, in jim predlagal, naj se zavarujejo pri njihovi zavarovalni skupnosti. Izberejo pa naj tudi kandidate za nove člane upravnega odbora ZDU in pošljejo predloge do 31. decembra. Iz vsakega društva naj bi prišel po en kandidat, tako da bi bilo v upravnem odboru ZDU zastopanih vseh 16 društev, kolikor jih je v naši občini.

Po kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci OŠ Trnovo pod vodstvom Marijane Kavčič in sekstet upokojencev, je (neformalno) spregovoril tudi donedavni predsednik občinskega IS, zdaj pa slovenski minister za trgovino **Davor Valentičič**, ki je jasno povedal, da vselej več pričakujemo, kot je moč pričakovati. »Ničeh še ni bil nikoli zadovoljen z oblastjo,« je med drugim jedrnato dejal.

B. VRHOVEC

Matija Polzelnik se je sprijaznil s skromnim življenjem

MATIJA POLZELNIK SE JE SPRIJAZNIL S SKROMNIM ŽIVLJENJEM

Od »pintarij« se ne da več živeti

Matija Polzelnika ali Hladovega Matija imajo krajanje Velike Slevce pri Velikih Laščah za svojevrsnega posebnega, kakršnih je le malo v teh krajih. Može se pohvaliti na vse blage, ki nam jih je prinesla sodobna potrošniška družba, ampak živi samosvoje življenje v svoji razmajani hišici na najgornejšem koncu Velike Slevce, obdan z mačkami in psom in starim rezbarskim orodjem, in videti je, da je kar zadovoljen.

»Včasih sem izdeloval vso mogočo »pintarijo«: škafe, čebre, kuhavnice in kaj jaz vem kaj še vse, zdaj pa to ne nese več,« razmišlja o boljših časih nenavadni Slevčan. »Po vasi so se zdaj vsi suhorojarji vrgli na palete, jaz pa za to nimam strojev. Orodje, kar ga imam, sem napravil sam. Zdaj delam le še spile, pa kako brezovo metlo, drugača nič. Če sreča, da imam nekaj malega gozda in njive, pa nekako gre. Tudi sadja je bilo letos kar nekaj. Krompirja sem pridelal devet gajb, vendar so mi vsega uničile podgane...«

62-letni Matija Polzelnik zdaj že nekaj let živi sam v svoji hiški. Včasih, ko so živeli še njegovi starši, jih je bilo v hiši devet. Nikoli ni pomislil na to, da bi se oženil, »ni bilo »cajta«, za to,« pravi. Zdaj ko je zakoračil v šestdeseta leta, ga puščata na cedilu vid in sluh. Vendar še dela, kolikor le more.

»Včasih je bilo boljše, kot je danes. Zdaj suha roba ne gre nikamor. Do kraja je »ratalo« slabo; poglejte, saj vsi jamrajo,« pravi čudaški, a dobrodušni Slevčan.

BRANKO VRHOVEC

Voščilo borčevske organizacije

Vsem članom organizacije ZZZ NOV ter občanom občine Ljubljana Vič-Rudnik želimo prijetne božične in novoletne praznike, sreče, zadovoljstva, zdravja in miru v letu 1993.

Predsedstvo občinskega odbora ZZZ NOV Ljubljana Vič-Rudnik

Pacuško doživetje šole

Vsi smo se že veselili nedelje, 6. septembra, ko nas je udoben avtobus odpeljal izpred šole na Vrhovcih proti Pacugu. Ko smo se pripeljali na Beli križ, smo izstopili. Prtljago nam je do Pacuga s kombijem pripeljal gospod Filip, mi pa smo jo mahnil kar pe. Najprej smo zagledali lepe hišice, posebno sta izstopali dve, povsem novi, a vsi se nismo mogli nastaniti v njih. Domenili smo se, kako se bodo imenovala skupine v posameznih hišicah. Bili smo: Leščurji, Ribice, Morske deklke in Zmaji. Ko smo se uredili, smo šli na kosilo in po počitku na plaži so nas učitelji preizkusili v plavanju. Razdelili so nas v štiri skupine in vsak dan smo imeli plavalno šolo, vmes pa smo na plaži pisali o svojih vtisih v šoli v naravi, slikali na kamne, nabirali školjke, obmorske rastline in živali. Na športnih igriščih smo prirejali različne igre z žogo. Spreho-

dili smo se do Fiese, imeli smo spoznavni večer s plesom z učenci OŠ Horjul in Danile Kumar. Najbolj smo se veselili jutra, ko sta po nas prišli dve barki in nas odpeljali do Seče, kjer smo si ogledali Formo Vivo in rastlinjak kaktusov. Skoraj vsak je kakšnega kupil. Ob obali smo se podali do Strunjana in si ogledali soline, obiskali smo mesto Pيران in si ogledali Pomorski muzej, Tartinijev trg in akvarij. Zelo nas je razveselil obisk čarovnika Bogdana, saj smo z njim tudi mi čarali.

Zadnji dan je minil v osvajanju zlatih, srebrnih in bronastih delfinčkov. Priznanja in nagrade za plavanje, pospravljanje hišic in športno udejstvovanje smo podelili na večernem zboru, kjer smo ugotovili, da smo preživeli sedem zares lepih in poučnih dni. Zahvalujemo se staršem, učiteljem in delavcem v Pacugu, ki so nam omogočili doživeti šolo na drugačen način. Urška, Anja, Ana in Matjaž iz 4. a razreda OŠ Vrhovci